

держава в умовах прозорого конкурсу не визначить інших партнерів. Необхідно розподілити ризики і відповідальність між приватним партнером та державою.

Закон про державно-приватне партнерство, на жаль, не передбачає чіткого переліку підстав відмови від цього партнерства і не пропонує для приватних інвесторів їхню участь у техніко-економічному обґрунтуванні проектів, у пропозиції своїх варіантів договірних відносин. Часто приймаються разові проекти, які створені за політичною волею місцевих рад. До того ж, зміст державно-приватного партнерства дуже розмитий. На відміну від розвинених країн, де переважають соціально значущі проекти, ст. 4 Закону України про державно-приватне партнерство охоплює також пошук, розвідку родовищ корисних копалин та їх видобування, розподіл і постачання природного газу; машинобудування та ін.

Слід також згадати, що потенціальними інвесторами у державну медицину є приватні страхові компанії. Тому потрібно створити умови для їх розвитку в Україні. Важлива також подальша децентралізація охорони здоров'я, коли замовником медичних послуг і залучення довгострокових інвестицій стають місцеві органи влади. Вони ближче до споживачів, конкурс складніше «затемнити» і, за наявності політичної волі керівництва, партнерство розвивається швидше. Це дійсно сприяє більш раціональному використанню ресурсів держави, кращому задоволенню потреб хворих громадян у поліпшенні їхнього фізичного стану, виконання конституційних принципів доступу громадян до охорони здоров'я загалом.

МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УПРАВЛІННІ РОЗВИТКОМ ЕКОНОМІКИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

С. Л. ПАКУЛІН, д-р екон. наук, акад. УАННП

Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку Національної академії наук України», м. Київ

Г. С. ПАКУЛІНА, студ.

Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків

До теперішнього часу на регіональному рівні відсутній механізм державно-приватного партнерства (ДПП) в управлінні розвитком економікою

регіону. В цілях модернізації економіки Харківської області за участю ДПП вважаємо за доцільне позначити механізм управління економікою регіону з урахуванням ДПП з пріоритетом управлінського забезпечення (рис. 1). Під пріоритетом управлінського забезпечення нами розуміється сукупна комплексність принципів, форм, методів і інструментів, з використанням яких здійснюється цілеспрямована управлінська дія регіональних органів влади на соціальні і економічні процеси в цілях реалізації стратегічного вибору і досягнення позначених пріоритетів в економіці. Спираючись на економічні можливості регіональних бюджетів органи державного управління того або іншого регіону України повинні визначати пріоритети тих форм партнерських стосунків, які дозволять збільшити економічний потенціал території [1, с. 361].

Аналіз наукової літератури дозволив нам зробити висновки про те, що до сфери ДПП відносяться: об'єкти екології, громадський транспорт, міське господарство, комунальні послуги, які в цілому можуть бути об'єднані в групу об'єктів сфери громадських послуг. Окрім позначеної сфери можуть бути також віднесені об'єкти виробничої інфраструктури, що включають залізниці і автомобільні дороги, трубопровідний транспорт і лінії електропередач, енергетичні підприємства, трубопровідний транспорт, морські, річкові і повітряні порти.

Основу механізму ДПП, який представлений на рисунку 1, складає організаційний блок. З боку держави – це органи державного управління, що здійснюють таку діяльність: формування економічних стимулів для учасників партнерських стосунків; розробка і прийняття проектів ДПП, які враховують пріоритети і характеристики розвитку певних видів економічної діяльності; внесення пропозицій і обґрунтування заходів щодо здійснення контролю в ході реалізації проекту. З боку приватного бізнесу – це діяльність юридичних осіб з виробництва товарів, надання послуг в ході реалізації проекту ДПП.

Колегіальність взаємодії інструментів і методів механізму ДПП в цілях управління розвитком економіки Харківської області дозволить:

- встановити баланс між окремими секторами і видами економічної діяльності в Харківській області для забезпечення їх стабільного розвитку;
- здійснити адміністративно-управлінську дію з боку регіональних органів влади на об'єкти управління;



Рисунок 1 – Механізм ДПП в управлінні розвитком економіки Харківської області

- застосувати засоби стимулювання і заборони розробки проектів відповідно до заявлених пріоритетів;
- оптимізувати співвідношення між кількістю робочих місць, що мають, і пропозицій відповідної робочої сили з метою забезпечення зайнятості населення Харківської області;
- забезпечити розвиток усієї інфраструктури Харківської області;
- розробити заходи щодо економічної безпеки Харківської області, де буде визначений необхідний рівень виробництва стратегічних товарів і продукції, які дозволять забезпечити внутрішні потреби;
- надати необхідні об'єми соціальних благ в розрізі структурних складових, що є затребуваними в регіоні;
- скоротити територіальні відмінності в рівні життя населення області.

Література

1. Пакулін С. Л. Розвиток соціального партнерства та формування соціально-економічної партнерської структури у регіоні / С. Л. Пакулін // Теорія та практика менеджменту : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (19 травня 2016 р., м. Луцьк, Україна). – Луцьк, 2016. – С. 360–362.

ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ЕЛЕМЕНТ БІЗНЕСУ: ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

О. В. СОЛОВЙОВ, канд. екон. наук, доц.,
проф. кафедри економіки підприємств, бізнес-адміністрування та
регіонального розвитку
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Підприємництво визнається одним із головних чинників політичної та соціальної стабільності суспільства. Тому ефективне функціонування суб'єктів підприємництва є передумовою економічного добробуту громадян країни, а відтак, і національної безпеки. Важливе значення малого підприємництва для політичної та соціальної стабільності держави зумовлюється тим, що воно виконує насамперед соціальні функції, а саме: створення нових робочих місць, зниження рівня безробіття, подолання